

Met dat advies ging men naar Arnhem terug. Een moeilijke zaak! De Duitsers zouden een schorsing van de NSB'er zeker niet op zich laten zitten! Hangelbroeks advies ging drie bestuursleden te ver (zij traden af), maar op zaterdagavond 31 januari besloten de overigen in een bewogen vergadering, zich aan dat advies te conformeren. Nog diezelfde avond werd aan de NSB'er schriftelijk bericht dat hij geschorst was.

De maandagmorgen kwam. De NSB'er was present – maar ook twee bestuursleden. En nu zette het bestuur met kracht door. Het wist volledig op de steun van de vier overige onderwijskrachten te kunnen rekenen, het zond de kinderen naar huis en het sloot de school. Weer greep de *Beaufragte* in: hij eiste intrekking van het schorsingsbesluit. Dat werd geweigerd. Twee bestuursleden werden gearresteerd en kregen dezelfde eis opnieuw te horen. Wéér weigerden zij.¹ Toen was het geduld van de *Beaufragte* uitgeput: hij dwong de resterende bestuursleden, de ouders der scholieren mee te delen dat de school op zaterdag 7 februari weer geopend zou worden, zette het bestuur af en benoemde een relatie van Rost van Tonningen, donateur van de NSB en begunstigend lid van de Nederlandse SS, tot 'Kommissar'. Uiteraard had de *Beaufragte* hier geen bevoegdheid toe: het benoemen van gemachtigden was nu juist een taak van van Dam geworden.

Toen de school zaterdagochtend heropend werd, waren behalve de NSB'er alle leerkrachten afwezig en van de bijna honderdzeventig leerlingen waren slechts dertig present; de NSB'er zond hen naar huis. De ouders van een kleine honderdveertig leerlingen hadden zich dus met het bestuur en de leerkrachten solidair verklaard. Hoe ver zou de Duitse wraak gaan?

Van de gereformeerde ouders kerkten velen bij ds. J. Overduin in de Oosterkerk. Verscheidenen hunner waren hem in de voorafgaande dagen om advies komen vragen. 'Ik kon', schreef hij later, 'maar één antwoord geven: 'Onder geen voorwaarde uw kinderen uitleveren aan een verrader en vijand.'² Maar hij beseftte dat zijn kerkgangers ruggesteun nodig hadden. Waar en wanneer kon hij die beter geven dan in de eerstvolgende dienst, zondag 8 februari – de dag waarop in alle gereformeerde en hervormde kerken voor het behoud van het christelijk onderwijs gebeden zou worden? 'Omdat mijn vrouw', zo schreef hij later,

'direct bij de eventuele gevolgen betrokken was, heb ik enkele dagen voor de bewuste zondag . . . haar gevraagd, of zij het goed vond dat ik een zeer concreet en zeker geluid zou laten horen van de preekstoel, en of zij bereid was, de moge-

¹ Beiden werden twee maanden in Arnhem gevangen gehouden en toen zonder enig verhoor ontslagen. ² J. Overduin: *Hel en hemel van Dachau* (z.j.), p. 33.